

ילקטות שמעוני הושע (רמז תקל"א)
 אומרים על אליהו והושע אכזרים היו . ה"ו לא היו אכזרים . האכזרי היה מציל
מ"א (י"ט:ד)
 (ד) והוא הלך במדבר דרך יום ויבא וישב תחת רתם אחד וישאל את נפשו למות ויאמר רב עתה ה' קח נפשי כי לא טוב אנכי מאבתי:
מ"א (י"ט:ז)
 והיה הגמלט מתרב הזאל ימית יהוא והגמלט מתרב יהוא ימית אלישע:
מלכים ב פרק ב
 (כג) ויצל משם בית אל והוא עלה בדרך ונערים קטנים יצאו מן העיר ויתקלסו בו ויאמרו לו עלה קרנך עלה קרנך:
 (כד) ויגו אחריו ויראם ויקללם בשם ה' וימצאנה שתיים דבנים מן היער ויבקענה מקם ארבעים ושני ילדים:
מלכים א פרק יז
 (כ) ויקרא אל ה' ויאמר ה' אליהו הגם על האלמנה אשר אני מתגורר עמה הרעות להמית את בנה:

פסיקתא רבתי (איש שלום) פרשה ד
 ואת מוצא משמה ואליהו שוין זה לזה בכל דבר, משה נביא אליהו נביא, משה נקרא איש האלהים (דברים ל"ג א) ואליהו נקרא איש האלהים (מלכים א' י"ז י"ח), משה עלה למעלה ואליהו עלה למעלה שנאמר ויהי בהעלותו אליהו (שם / מלכים / ב' ב' א') ...
מלכים ב (פרק ב)
 (א) ויהי בהעלות ה' את אליהו בסערה השמים וילך אליהו ואלישע מן הגלגל:
 (ד) ויאמר לו אליהו אלישע שב נא פה כי ה' שלחני יריחו ויאמר חי ה' וחי נפשך אם אעזובך ויבאו יריחו:
 (ו) ויאמר לו אליהו שב נא פה כי ה' שלחני הירדנה ויאמר חי ה' וחי נפשך אם אעזובך וילכו שניהם:
 (ז) וחמשים איש מבני הנביאים הלכו ויעמדו מנגד מרחוק ושניהם עמדו על הירדן:
 (ח) ויקח אליהו את אדרתו ויגלם ויכה את המים ויחצו הנה והנה ויעברו שניהם בחרבה:

רש"י על שמות (פרק לב פסוק יג)
 לאברהם ליצחק ולישראל - (ש"ר) אם לשרפה הם זכור לאברהם שמסר עצמו להשרף עליך באור כשדים אם להריגה זכור ליצחק שפשט צוארו לעקידה אם לגלות זכור ליעקב שגלה לחרן ואם אינן נצולין בזכותן מה אתה אומר לי ואעשה אותך לגוי גדול ואם כסא של ג' רגלים אינו עומד לפניך בשעת כעסך ק"ו לכסא של רגל א' (ברכות לב):

מלאכי פרק ג
 (יט) כי הגה היום בא בער כתנור והיו כל זדים וכל עשה רשעה קש ולהט אתם היום הבא אמר ה' צבאות אשר לא יעזב להם שרש וענף:
 (כ) וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק;
 (כא) ועסותם רשעים כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר אני עשה אמר ה' צבאות: פ
 (כב) זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אותו בחרב על כל ישראל חקים ומשפטים:
 (כג) הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום ה' הגדול והנורא:
 (כד) והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם פן אבוא והכיתי את הארץ חרם:
מדרש אגדה (בובר) במדבר פרק כה
 אמר ריש לקיש הוא פינחס הוא אליהו, אמר לו הקב"ה אתה נתת שלום ביני וביני בני ישראל, אף לעתיד לבוא אתה עתיד ליתן שלום ביני וביניהם, שנאמר הנה אנכי שולח לכם את אליהו הנביא (מלאכי ג' כ"ג): והיתה לו ולזרעו אחריו. שיהיו מבורכים ממני לעולם:

מלכים ב פרק א

- (ב) ויפל אחזיה בעד השבכה בעליתו אשר בשמרון ויחל וישלח מלאכים ויאמר אלהם לכו דרשו בבעל זבוב אלהי עקרון אם אחיה מחלי זה: ס
- (ג) ומלאך ה' דבר אל אליה התשבי קום עלה לקראת מלאכי מלך שמרון ודבר אלהם המבלי אין אלהים בישראל אתם הלכים לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון:
- (ד) ולכן כה אמר ה' המטה אשר עלית שם לא תרד ממנה כי מות תמות וילך אליה:
- (ה) וישבו המלאכים אליו ויאמר אליהם מה זה שבתם:
- (ו) ויאמרו אליו איש עלה לקראתנו ויאמר אלינו לכו שובו אל המלך אשר שלח אתכם ודברתם אליו כה אמר ה' המבלי אין אלהים בישראל אתה שלח לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון לכן המטה אשר עלית שם לא תרד ממנה כי מות תמות:
- (ז) וידבר אלהם מה משפט האיש אשר עלה לקראתכם וידבר אליכם את הדברים האלה:
- (ח) ויאמרו אליו איש בעל שער ואזור עור אזור במתניו ויאמר אליה התשבי הוא:
- (ט) וישלח אליו שר חמשים וחמשי ויעל אליו והנה ישב על ראש ההר וידבר אליו איש האלהים המלך דבר רדה:
- (י) ויענה אליהו וידבר אל שר החמשים ואם איש אלהים אני תרד אש מן השמים ותאכל אתך ואת חמשיך ותרד אש מן השמים ותאכל אתו ואת חמשיו:
- (יא) וישב וישלח אליו שר חמשים אחר וחמשי ויען וידבר אליו איש האלהים כה אמר המלך מהרה רדה:
- (יב) ויען אליה וידבר אליהם אם איש האלהים אני תרד אש מן השמים ותאכל אתך ואת חמשיך ותרד אש אלהים מן השמים ותאכל אתו ואת חמשיו:
- (יג) וישב וישלח שר חמשים שלשים וחמשי ויעל ויבא שר החמשים השלישי ויכרע על ברכיו לנגד אליהו ויתחנן אליו וידבר אליו איש האלהים תיקר נא נפשי ונפש עבדיך אלה חמשים בעיניך:
- (יד) הנה ירדה אש מן השמים ותאכל את שני שרי החמשים הראשנים ואת חמשיהם ועתה תיקר נפשי בעיניך: ס
- (טו) וידבר מלאך ה' אל אליהו רד אותו אל תירא מפניו ויקם וירד אותו אל המלך:
- (טז) וידבר אליו כה אמר ה' יען אשר שלחת מלאכים לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון המבלי אין אלהים בישראל לדרש בדברו לכן המטה אשר עלית שם לא תרד ממנה כי מות תמות:

מלכים ב פרק ב

- (א) ויהי בהעלות ה' את אליהו בסערה השמים וילך אליהו ואלישע מן הגלגל:
- (ב) ויאמר אליהו אל אלישע שב נא פה כי ה' שלחני עד בית אל ויאמר אלישע חי ה' וחי נפשך אם אעזבך וירדו בית אל:
- (ז) וחמשים איש מבני הנביאים הלכו ויעמדו מנגד מרחוק ושניהם עמדו על הירדן:
- (ט) ויהי כעברם ואליהו אמר אל אלישע שאל מה אעשה לך בטרם אלקח מעמך ויאמר אלישע ויהי נא פי שנים ברוחך אלי:
- (י) ויאמר הקשית לשאול אם תראה אתי לקח מאתך יהי לך כן ואם אין לא יהיה:
- (יא) ויהי המה הלכים הלוך ודבר והנה רכב אש וסוסי אש ויפרדו בין שניהם ויעל אליהו בסערה השמים:
- (יב) ואלישע ראה והוא מצעק אבי אבי רכב ישראל ופרשיו ולא ראהו עוד ויחזק בבגדיו ויקרעם לשנים קרעים:
- (יג) וירם את אדרת אליהו אשר נפלה מעליו וישב ויעמד על שפת הירדן:

מלכים ב פרק ד

- (לח) ואלישע שב הגלגלה והרעב בארץ ובני הנביאים ישבים לפניו ויאמר לנערו שפת הסיר הגדולה ובשל נזיד לבני הנביאים:
- (לט) ויצא אחד אל השדה ללקט ארת וימצא גפן שדה וילקט ממנו פקעת שדה מלא בגדו ויבא ויפלה אל סיר הנזיד כי לא ידעו:
- (מ) ויצקו לאנשים לאכול ויהי כאכלם מהנזיד והמה צעקו ויאמרו מות בסיר איש האלהים ולא יכלו לאכל:
- (מא) ויאמר וקחו קמח וישלך אל הסיר ויאמר צק לעם ויאכלו ולא היה דבר רע בסיר: ס
- (מב) ואיש בא מבעל שלשה ויבא לאיש האלהים לחם בכורים עשירים לחם שערים וכרמל בצקלנו ויאמר תן לעם ויאכלו:
- (מג) ויאמר משרתו מה אתן זה לפני מאה איש ויאמר תן לעם ויאכלו כי כה אמר ה' אכל והותר:
- (מד) ויתן לפניהם ויאכלו ויותרו כדבר ה': פ

מלכים ב פרק יג

- (יד) ואלישע חלה את חליו אשר ימות בו וירד אליו יואש מלך ישראל ויבך על פניו ויאמר אבי אבי רכב ישראל ופרשיו:

מלכים ב פרק ב

(יב) ואלישע ראה והוא מצעק אבי רכב ישראל ופרשיו ולא ראהו עוד ויחזק בבגדיו ויקרעם לשנים קרעים:
 (יג) וירם את אדרת אליהו אשר נפלה מעליו וישב ויעמד על שפת הירדן:
 (יד) ויקח את אדרת אליהו אשר נפלה מעליו ויכה את המים ויאמר איה ה' אלהי אליהו אף הוא ויכה את המים ויחצו הנה והנה ויעבר אלישע:

<u>דברים (פרק א)</u>	<u>יהושע (פרק יד)</u>
(לח) יהושע בן נון העמד לפניך הוא יבא שמה אתו חזק כי הוא ינהלגה את ישראל:	(יא) עודני היום חזק כאשר ביום שלח אותי משה ככחי אז וככחי עתה למלחמה ולצאת ולבוא:

<u>במדבר (פרק כז)</u>	<u>במדבר (פרק יד)</u>
(טז) יפקד ה' אלהי הרוחת לכל בשר איש על העדה: (יח) ויאמר ה' אל משה קח לך את יהושע בן נון איש אשר רוח בו וסמכת את ידך עליו:	(כד) ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחרי והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה:

מלכים א פרק יט

(יא) ויאמר צא ושמדתי בהר לפני ה' והנה ה' עבר ורית גדולה ותזק מקרקר הרים ומשבר סלעים לפני ה' לא ברית ה' ואחר הרעש לא ברעש ה':
 (יב) ואחר הרעש איש לא באש ה' ואחר האש קול דממה דקה:
 (יג) ויהי כשמע אליהו ובלט פניו באדמתו ויצא ויעמד פתח המערה והנה אליו קול ויאמר מה לך פה אליהו:
 (יד) ויאמר קנא קנאתי ליקנוק אליהי צבאות כי עזבו בריתי בני ישראל את מזבחותי הרסו ואת נביאייהו הרגו בתורב ואנותר אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה: ס
 (טו) ויאמר ה' אליו לך שוב לדרךך מדברה דמשק ובאת ומשונות את תזאל למלך על ארם:

מלכים א פרק יח

(יב) והנה אני אלה מאתך ורית ה' ישאף על אשר לא אדע ובאתי להגיד לאחאב ולא ימצאף ונהרגני ועבדך ירא את ה' מנערי:
 (כז) ויהי כשהרים ויהמל בהם אליהו ויאמר קראו בקול גדול כי אלהים הוא פי שיה וכי שיה לו וכי דרף לו אולי ישן הוא ויזק:
 (כח) ויקראו בקול גדול ויתגדדו כמשפטם בהרבות ובהרמים עד שפף דם עליהם:
 (כט) ויהי כעבר העקרים ויתנבאו עד לעלות המנחה ואין קול ואין ענה ואין קשב:
 (לו) ויהי כעלות המנחה ויגש אליהו הנביא ויאמר ה' אלהי אברהם יצחק וישראל היום יודע כי אתה אלהים בישראל ואני עבדך ובדברך ובדברך עשיתי את כל הדברים האלה:
 (לז) ענני ה' ענני ונדעו העם הנה כי אתה ה' האלהים ואתה הסבת את לבם אתרנית:
 (לח) ותפל אש ה' ותאכל את העלה ואת העצים ואת האבנים ואת העפר ואת המים אשר בתעלה לתקה:
 (לט) וירא כל העם ויפלו על פניהם ויאמרו ה' הוא האלהים ה' הוא האלהים:

מלכים א פרק יט

(יח) והשארתי בישראל שבעת אלפים כל הברפים אשר לא קרעו לבצעל וכל הנה אשר לא נשק לו:

<u>מלכים ב פרק ב</u>	<u>יחזקאל פרק א</u>
(יא) ויהי תמה הלכים הלודך ודבר והנה רכב אש וסוסי אש ויפרדו בין שניהם ויעל אליהו בסערה השמים: (יב) ואלישע ראה והוא מצעק אבי רכב ישראל ופרשיו ולא ראהו עוד ויחזק בבגדיו ויקרעם לשנים קרעים:	(ד) וארא והנה רית סערה באה מן הצפון ענן גדול ואש מתלקחת ונגה לו סביב ומתוכה כעין החשמל מתוך האש: (כד) ואשמע את קול כנפיהם קול מים רבים קול שדי בלכתם קול המלה קול מתנה בעמדם תרפינה כנפיהו:
	<u>יחזקאל פרק ג</u>
	(יב) ומשאני רית ואשמע אתרי קול רעש גדול ברוח כבוד ה' ממקומו:

במדבר פרק יא

(כ) וישארו שני אנשים במחנה שם האחד אלדד ושם השני מידד ונתנו עליהם הרוח והמה בכתבים ולא יצאו האלה ויתנבאו במחנה:
(כז) וירץ הנער ויגד למשה ויאמר אלדד ומידד מתנבאים במחנה:
(כח) ויען יהושע בן נון משרת משה מבחרי ויאמר אדני משה קלאם:
(כט) ויאמר לו משה המקנא אתה לי ומי יתן כל עם ה' נביאים כי יתן ה' את רוחו עליהם:
(ל) ויאסוף משה אל המחנה הוא וזקני ישראל:
(לא) ורוח נסע מאת ה' ויגזו שלווים מן הים וישש על המחנה כדרך יום פה וכדרך יום פה סביבות המחנה וכאמתיים על פני הארץ:

במדבר פרק טז

(לא) ויהי ככלתו לדבר את כל הדברים האלה ותבקע האדמה אשר תחתיהם:
(לב) ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת בתיהם ואת כל האדם אשר לקחה ואת כל הרכוש:
(לג) ויגדו הם וכל אשר להם חיים שאלה ותכס עליהם הארץ ויאבדו מתוך הקהל:
(לד) וכל ישראל אשר סביבתיהם נסו לקלם כי אמרו פן תבלענו הארץ:

(לה) ואש יצאה מאת קנוק ותאכל את החמשים ומאתים איש מקריבי הקטרת: פ

ספרי במדבר פרשת נשא (פיסקא נח)

וישמע את הקול, שומע אני קול נמוך ת"ל את הדברים האלה דבר ה' אל כל קהלכם וגו' (דברים ה יט) כתוב אחד אומר ויהי ביום השלישי בהיות הבוקר ויהי קולות וברקים (שמות יט טז) וכתוב אחד אומר קול דממה דקה (מלכים א' יט יב) כיצד יתקיימו שני כתובים הללו כשהקב"ה מדבר הכל שותקים שנאמר דומו יושבי אי סוחר ציון עובר ים מלאוך (ישעיה כג ב) ואומר וידום אהרן (ויקרא י ג) דברי רבי יאשיה ר' יונתן אומר כתוב אחד אומר קול גדול ולא יסף (דברים ה יט) וכתוב אחד אומר ואחר האש קול דממה דקה (מלכים א' יט יב) כיצד יתקיימו שני כתובים הללו כשהקב"ה מדבר בקול גדול מלאכי השרת מדברים בקול נמוך שנאמר על הומותיך הפקדתי שומרים כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו המזכירים את ה' אל דומי לכם ואל תתנו דומי לו עד יכונו ועד ישיים את ירושלם תהלה בארץ (ישעיה סב ו - ז) (סליק פיסקא).